

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 13CoCsp/22/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120204609
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Baran
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8120204609.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Barana a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Mariany Muránskej v spore žalobcu: J. T. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V. N. XX, XXX XX W. zastúpeného JUDr. Ladislavom Riedlom, advokátom so sídlom Slovenská 46, 080 01 Prešov proti žalovanému: J. B. B., so sídlom V. XX, XXX XX A. - mestská časť B. V., J.: XX XXX XXX zastúpenému JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, o priznanie primeraného finančného zadost'učinenia vo výške 1.000 Eur, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 19Csp 71/2020-67 zo dňa 11.03.2021 takto

rozhodol:

- I. Potvrdzuje rozsudok vo výroku I. a III..
- II. Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom v konaní o priznanie primeraného finančného zadost'učinenia vo výške 1.000,- Eur rozhodol takto:

„I. Žalovaný je p o v i n ý zaplatiť žalobcovi 500 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

III. P r i z n á v a žalobcovi vo vzťahu k žalovanému nárok na 100 % náhradu trov konania z prisúdenej istiny, o ktorej výške bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.“

2. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že v konaní vedenom na Okresnom súde v Prešove pod sp.zn. 9Csp 168/2016 o zaplatenie 4.399,60 Eur došlo ku zastaveniu konaniu v časti o zaplatenie sumy 817,78 Eur a v prevyšujúcej časti bola žaloba zamietnutá. Žaloba bola zamietnutá v rozsahu prevyšujúcom späťvzatie z dôvodu, že nebola daná aktívna vecná legitímácia na strane žalobcu, nakoľko na tohto nebola platne prevedená pohľadávka pôvodného veriteľa.

3. Súd prvej inštancie vec právne posúdil v zmysle ustanovenia § 3 ods. 5 veta tretia Zákona č. 250/2007 Z.z., kedy dospel k záveru, že žalobca úspešne uplatnil porušenie práva zo strany žalovaného, a to na základe rozsudku Okresného súdu Prešov sp.zn. 9Csp 168/2016. Poukázal na výklad citovaného právneho predpisu v súlade so zmyslom právnej úpravy, kedy je zdôraznený princíp zvýšenej ochrany spotrebiteľa a to, že postačuje úspešne uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti zo strany spotrebiteľa na súde. Zároveň nemal za dôvodnú námietku žalovaného o nedostatku pasívnej vecnej legitímácie, nakoľko právny predchodca žalobcu sa žalobou doručenou 25.11.2016 domáhal voči žalovanému (v tomto konaní v postavení žalobca) zaplatenia sumy 4.399,60 Eur a žalovaný v priebehu tohto konania vstúpil do konania. Žalobca ako aj jeho právny predchodca si voči žalovanému uplatňovali

nároky, ktoré boli zjavne nedôvodné už v čase podania žaloby aj v čase postúpenia pohľadávky, ktorá navyše nebola platne postúpená. Z týchto dôvodov považoval súd prvej inštancie sumu 500,- Eur za primeranú zisteným skutočnostiam.

4. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle ustanovení § 255 a § 262 CSP, pričom nakoľko závisela výška priznaného nároku od úvahy súdu priznal úspešnej strane nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% z priznanej sumy.

5. Proti rozsudku súdu prvej inštancie bolo podané v zákonnej lehote odvolanie proti výroku I.a III., pričom žalovaný žiadal napadnutý rozsudok zmeniť a žalobu zamietnuť. Poukázal na nesprávnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie, nakoľko žalobca nemá žiaden nárok titulom primeraného finančného zadosťučinenia, nakoľko v prejednávanej veci žalobca neuplatnil žiaden konkrétny nárok z porušenia práv alebo povinností určených na ochranu spotrebiteľa. Obrana žalobcu v spore vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 9Csp 168/2016 nepredstavuje úspešné uplatnenie porušenia práva spotrebiteľov v zmysle § 3 ods. 5 veta tretia ako to vyplýva aj z rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, kedy je právo spotrebiteľa na primerané finančné zadosťučinenie podmienené aktívnym konaním a uplatňovaním práv spotrebiteľa, teda podaním určovacej žaloby o náhradu škodu, či žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia. Žalobca bol v predmetnom spore úspešný z dôvodu ex offo posúdenia aktívnej vecnej legitímácie, pričom pokiaľ v tomto konaní bolo ustálené, že žalovaný nie je nositeľom hmotného práva teda, že pohľadávka mu nebola platne postúpená, je vylúčené, aby bol pasívne legitimovaný v konaní o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia. Žalovaný uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

6. Žalobca sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

7. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávneným subjektom (§ 359 C.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

8. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

9. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietanou nepreskúmateľnosťou, inou vadnou konania a nesprávnym právnym posúdením, teda to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (viď rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II.ÚS 78/05).

10. K námietke o nesprávnom právnym posúdení odvolací súd poznamenáva, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7 Cdo 7/2010). Ani táto odvolacia námietka naplnená nebola.

11. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len „Zákon o ochrane spotrebiteľa“), proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže

na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

12. V prejednávanej veci je predmetom konania nárok žalobcu opierajúci sa o ustanovenie § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa. Podľa poslednej vety tohto ustanovenia, spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Jediným predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom. Zákon nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma. Postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinnosti dôjde.

13. Samotné ustanovenie § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa viaže vznik práva na finančné zadosťučinenie na úspešné uplatnenie porušenia práva spotrebiteľa a takýmto môže byť aj konanie, v ktorom sa dodávateľ domáhal zaplata sumy spotrebiteľom nezaplatenej, avšak zo zmluvy, ktorá nespĺňa zákonom predpísané náležitosti. Podmienky vzniku nároku na primerané finančné zadosťučinenie sú formulované v ustanovení § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa, a z tohto ustanovenia nie je možné vyvodiť záver, že finančné zadosťučinenie možno spotrebiteľovi priznať len v prípade, ak porušenie práva nie je možné napraviť inak, rovnako nevyklučuje možnosť žiadať finančné zadosťučinenie popri iných nárokoch spotrebiteľa predpokladaných zákonom vychádzajúcich z porušenia jeho práv, resp. že primeraného finančného zadosťučinenia sa nemožno domáhať v súvislosti s porušením práva podľa ustanovení Občianskeho zákonníka zameraných na ochranu spotrebiteľa.

14. Pokiaľ sa týka námietky, podľa ktorej zo strany žalobcu nedošlo k úspešnému uplatneniu porušenia práva alebo povinnosti spotrebiteľom, nakoľko v pôvodnej žalobe bol žalobca úspešný z dôvodu ex offo posúdenia aktívnej legitímácie v spore, uvádza odvolací súd, že s touto odvolacou námietkou sa nemožno stotožniť. Právo spotrebiteľa na primerané finančné zadosťučinenie je podmienené tým, že spotrebiteľ na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti stanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa alebo osobitnými predpismi. Z výkladu citovaného znenia zákona nevyplýva reštriktívny záver o tom, že spotrebiteľ musí aktívnym konaním, teda podaním vlastnej určovacej žaloby či žaloby o náhradu škody alebo bezdôvodného obohatenia byť v pozícii žalobcu a len vtedy mu patrí nárok na primerané finančné zadosťučinenie. Naopak pokiaľ aj spotrebiteľ v postavení žalovaného úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti stanovenej zákonmi, má nárok na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia tak ako to bolo v danom prípade. Rovnako nie je rozhodujúcou skutočnosťou, či úspech spotrebiteľa je výsledkom jeho vlastnej procesnej aktivity alebo povinnosti súdu skúmať zmluvné podmienky medzi spotrebiteľom a dodávateľom. Opačný výklad by bol v rozpore s princípmi spotrebiteľského práva a s princípmi sporov so slabšou stranou, kedy dochádza k výnimke zo zásady, podľa ktorej je procesná aktivita len na stranách sporu, a preto nie je rozhodujúcou skutočnosťou, či spotrebiteľ bol v postavení žalobcu alebo žalovaného postačuje pre priznanie práva na primerané finančné zadosťučinenie jeho procesný úspech vo veci, a to bez ohľadu na to, na základe akých skutočností bol spotrebiteľ procesne úspešným v konaní. Preto je táto odvolacia námietka nedôvodná.

15. Rovnako tak sa stotožňuje odvolací súd so záverom súdu prvej inštancie o tom, že žalovaný je v konaní pasívne vecne legitimovaný, nakoľko v priebehu konania vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 9Csp 168/2016 žalovaný svojím písomným podaním zo dňa 05.01.2017 navrhol, aby súd pripustil zmenu účastníkov na strane žalobcu a tento vstúpil do konania, pričom samotné rozhodnutie vo veci sa týka už žalovaného a nie jeho právneho predchodcu. Je teda zrejmé, že žalovaný bol tým subjektom, voči ktorému spotrebiteľ na súde úspešne uplatnil porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonmi na ochranu spotrebiteľa. Z týchto dôvodov ani túto odvolaciu námietku odvolací súd nepovažoval za dôvodnú.

16. Odvolací súd vzhľadom na vyššie uvedené už len konštatuje, že žalovaný v odvolacom konaní nevzniesol žiadne nové námietky, s ktorými by sa už nevyporiadal súd prvej inštancie pri rozhodovaní

vo veci samej a opätovné zdôvodnenie ich neopodstatnenosti pre rozhodnutie v tejto veci aj odvolacím súdom by bolo len opakovaním už vyčerpávajúceho zdôvodnenia poskytnutého sporovým stranám súdom prvej inštancie v odôvodnení napádaného rozhodnutia.

17. Vo vzťahu k otázke výšky primeraného finančného zadosťučinenia odvolací súd poukazuje na to, že v tomto smere bola odvolacia námietka žalovaného nedôvodná, pretože z obsahu napadnutého rozsudku vyplýva odôvodnenie priznania primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 1.000,- Eur. Odvolací súd len na zdôraznenie správnosti uvádza, že v pôvodnom konaní sa žalovaný domáhal zaplata sumy 4.399,60 Eur titulom nezaplataenej istiny ako aj príslušenstva pohľadávky, pričom bol neúspešný v celom rozsahu. Z uvedeného dôvodu priznanie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 500,- Eur je primeraným, nakoľko toto predstavuje len zlomok zo sumy, ktorou sa mohol žalovaný bezdôvodne obohatiť v prípade, ak by boli zo strany žalobcu mu zaplataené všetky ním uplatňované nároky z poskytnutého úveru. Z týchto dôvodov sa odvolací súd stotožňuje s rozhodnutím súdu prvej inštancie vo vzťahu k výške priznaného finančného zadosťučinenia a túto považuje za zodpovedajúcu povahe a charakteru ujmy, ktorá žalobcovi mohla vzniknúť konaním žalovaného.

18. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci, správne vyhodnotil jednotlivé dôkazy, ako aj správne právne vec posúdil (§ 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa).

19. Odvolací súd ďalej poukazuje na to, že správne výroku vo veci samej zodpovedá aj správny výrok o trovách konania.

20. Vzhľadom na vyššie uvedené preto odvolací súd podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 C.s.p., stotožňuje sa s dôvodmi v rozhodnutí uvedenými, rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

21. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 C.s.p. a § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že stranám sporu nebola priznaná náhrada trov odvolacieho konania. V odvolacom konaní bol úspešný žalobca, ktorému však zo spisu žiadne preukázateľné trovy odvolacieho konania nevyplývajú, ani si ich neuplatnil. V odvolacom konaní neúspešnému žalovanému nemohla byť priznaná náhrada trov odvolacieho konania. Súd preto vyslovil, že stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva. Správnosť takého rozhodnutia vyplýva aj z rozhodnutia NS SR sp.zn. 6Cdo/544/2015.

22. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).